

מסורת הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

אחתן לתק: אלז בקדשי דוד כהני
עוזד כוכבים שהתפיש ל צדקד הכי:
מועלין צו ולקמן מפרש טעמא:
דגמירין מעילה חטא חטא מפרומה.
כמיז כמעילה וחתמה כבגרה (ויקרא
ה) וכמיז כפרומה ולא יסאו עליו חטא
(שס כז) ובתרותה כמיז כתררה
דחאי קרל ולא יחללו את קדשי בני
ישראל: דגמרותה (א) כמיז בני
ישראל וימרו (א) מקדשי בני ישראל (שס
כז): סמורה (א) כהמה: למעשר כהמה.
דמיז כמעשר ויהי הוה וטמורתה
(שס כז) ומועשר דמיז למעשר דגן.
עשר תעשר ואמר מר כצכורות (דף
גג:) כמיז מעשרות הכתוב מדבר
אחד מעשר כהמה ואחד מעשר דגן:
דבר הלמד (א) מעשר כהמה הלמוד
כהיקש שלל יחא נוהג צעודי
כוכבים חוזר ומלמד על התמורה
כהיקש: מעשר דגן חולין הוה.
ובכל התורה למדן למד מן הלא.
חוז מן הקדשים כדאמר כחיוה מקומן
(לקמן מט:): הניחא למאן דאמר כמר
מלמד חולין. דאי מלמד חולין אף
על גב דלמד קדש למדיז צו הלמד
מן הלמד ופלוגמייחו מקומן
(שס:): עוזדי כוכבים לא מייחו. דלא
יעשרו עוזדי כוכבים אלל לגדרים
ונדבות כדמיז בקרל לכל מדריהם
וגו' (ויקרא כז) וה"ה נמי דלא מייחו
חובה הקצוה להם (א) זמן כגון עולה
ראיה ושלמי חגיגה אלל לא פסיקא
ליה הואיל ומצינא עולה ושלמי דנדב
סייך כהו כלל: חורה. כפרשם נסכיהם
יעשה ככה ומייה ליפנין למאן כפרק
שעמדתהם נסכים (א) לקמן כמיז
לשור שאחר שחובה תלויה בקרבן ל
הלך שלל דמי נסכיה יקרבו משום
יצור שתנאי כ"ד הוה כמסכת שקליהם
דר"ש קאי אמעילה דקאמר אלל קדש
מועלין: ווי גמרה מעילה מפרומה.
דתרומה קדשי מוצל הוה דגמרה (א) דקדק

הנח דמייגרס צעינן מיתני
ה היא ודרוש וקבל שכר חבל

ה'לכתא למשיחא א"ל אב"י אלא מעתה לא
שחיטת קדשים לא לתני הלכתא למשיחא
הוא אלא דדרוש וקבל שכר ה"נ דרוש וקבל
שכר הכי קאמינא לך הלכתא למה לי
לישנא אחרינא א"ל הלכה קאמינא: **מתני'**
(א) קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום
פיגול נותר וטמא והשוחטין בחוץ פטור
דברי רבי שמעון (א) רבי יוסי דמחייב: **גמ'**
ת"ר קדשי עובדי כוכבים זלא נהנין ולא
מועלין ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר
וטמא דואין עושין תמורה (ב) ואין מביאין (ג) נסכים
אבל קרבן (ד) טעון נסכים דברי רבי שמעון
אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר
שנאמר (ה) בהן זלה בדר"א בקדשי מזבח אבל
בקדשי בדרק הבית מועלין (ו) בהן: זלא נהנין
ולא מועלין: לא נהנין מדרבנן ולא מועלין (דגמר
מעילה חט² חט³ מתרומה (ה) (ו) דבתרומה
כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין
חייבין עליו (ז) משום פיגול נותר וטמא: מ"ט
דאתי פיגול עון עון מנותר ואתי נותר חילול
חילול מטומאה ובטומאה כתיב (ח) (ט) בני
ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין עושין תמורה:
מאי טעמא (י) דאיתקש תמורה למעשר בהמה
ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן ובמעשר
דגן כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים
(יא) וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש
(יב) מעשר דגן חולין הוא הניחא למאן דאמר
(יג) בתר מלמד אזלינן אלא למ"ד בתר למד
אזלינן מאי איכא למימר אלא מעשר בהמה
חובה שאין קבוע לה זמן הוא וחובה שאין
לה זמן קבוע ישראל מייתו עובדי כוכבים
לא מייתו: ואין מביאין נסכים: תנו (יד) רבנן
(טו) אורח אורח מביא נסכים ואין העובד
כוכבים מביא נסכים (טז) יכול לא תהא עולתו
טעונה נסכים ת"ל זכח: אמר רבי יוסי רואה
אני בכולן להחמיר (יז) בדר"א בקדשי מזבח
כו': מ"ט קסבר כי גמרה מעילה חט חט
מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת
הגוף אבל קדושת בדרק הבית דקדושת דמים
לא (יח) ת"ר ידם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה

המחבר מציג את המחקר כמחקר ראשוני, ומציין כי המחקר נערך במסגרת תואר שני. המחקר נערך במסגרת תואר שני, והמחבר מציין כי המחקר נערך במסגרת תואר שני.

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מה.

[illegible][illegible]

תני תמורה ונסכים דתני צבריתת
וזה מימה וא"ת אי ר"ש ס"ל כרבי
אליעזר (א) דלמר פרק ואלו מנחות
(דף עב:) דלץ עובדי כוכבים מציין
עובדות א"כ מאי אריז קדשי עובדי
כוכבים דתני חייצין עליה משום
פיגול נותר וטמא אפי' דשראל נמי
דהא שמעינ ליה לר"ש בן סוף דס'
שמיטה (ברכות כג:) דלץ פיגול בעולין
ואין נותר בעולין וז"ל דסבר לה כר'
יוסי דלגליל דמציין אפילו שלמים
עוד י"ל דצבריתות (דף יג: דף כג:)
מוכח דטעמא דר"ש משום דלץ איסור
חל על איסור וקדשי עובדי כוכבים
שרו מדאורייתא כדתניא בגמרא לא

ר' חט חט מתרומה [ח] : **רואה** א
 פ"י בקרא דאיש איש דמרינן עובדי
 נור עובדי [ח] כוכביס הם בכלל קדש
 דאורייתא בקדש מוצא וקשה ללש
 ר' חט חט מוצא במעילה [ח] (ד'טו.)
 שי בדק הניצ דפרפרי הם [ח] ומשמ
 דו [ח] (כריתות יג.) יש אוכל אכילה אחת
 אחד ומו דשיליה כל הנשר (חולין יג
 יורם וגו' מה פה כהן משח יש ב
 ומו דשיליה תמורה (דק נג.) א"ר
 מה תורה אלא צעולה בלבד שנאמר
 אכל בצאימורים ועולה דהמעילה
 מנובא ולישי [ח] צאימורים :
 דבר אל בני ישראל איש כי פיליא
 דתרומה דקרישא קדושת הנהו.
 דבר יש לו פדיון והיינו דש"ב
 יליף אלא דומיא דתרומה ויש להקט
 שמומה לא פקעה המעילה ואכשת

וְשִׁטּוֹ חוֹךְ וְלֹא קִבְּרָן שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכָבִים (מְהֵרָה): **אָבֶל** קָרָא
 לְדִלְבָּנָן אִשְׁטִי בִּדְקָה הַבֵּית וכו'. אָבֶל רִשִׁי גֵרִים לִיה דְּקִלְמָא
 וְיֵשׁוּ בְרִישׁ תְּמוּרָה אִתָּמַר כָּל הַסְפָּרִים דְּבִרִי רִשִׁי (בְּרִישׁ): **וְ**
 (יִקְרָא ג. כז.) **וְזֵיתִים** וְהָלֵךְ אֶל חֲמוֹץ שֶׁסְּחִילָה, וְיִלֵּךְ (יִקְרָא)
 הַדּוּמָה לֵסָם מִשְׁמִיּוֹ: **כֹּהֵן** שְׁלֵמִי דִבְרָה אֶל עוֹלָת דִּבְרָה, מִשֵּׁי
 (י. ע' מִסֵּן) בְּצִוְרוֹת לִי ע"א (דְּרִישׁ וְזִילָה), וְדָף ע"א ע"א מִשֵּׁי

עין משפט
נר מצוה

מזח א מ"י פ"ח מהל' פסח"מ הלכה כד:
מזב ב מ"י פ"ט מהל' מעה"מ הלכה טו:
ג ג מ"י פ"ה מהלכות מעילה הלכה טו:
נא ד מ"י פ"א מהלכות תמורה הלכה ו:
נב ה מ"י פ"ג מהל' מעה"ק הלכה ה ע"ין רש"ק:
נג ו מ"י פרק ו מהלכות פסח"מ הלכה לד:

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ובתרוומה כמיב וכו';
(ב) שם ובסומואה כמיב בני
ישראל ולא עובדי כוכבים. ג"כ
ע"י לעיל דף טו ע"ב בתוספות
ד"ה אלף למעוטי כו'.

ליון הש"ם

מתנ' ר"מ מחייב. עיין לקמן דף קטו ע"ב פוס' ד"ה אסור ומנחות דף קט ע"ב פוס' ד"ה והעלה: נמ' שעון נסכים דר"מ*.)
במשכנת מוה' בללאל אשכנזי סימן א' דף ט ע"ג כתב בכל ספרי עמיק ודוקני אשר נמלאו צדידי ל"ב דרוש וכו' מדברי שו"ת עיני עכ"ל: שם בדרתמוה כתב בני ישראל. עיין קדושין דף מא ע"ב תוספות ד"ה והנכרי:

(* נדפס בניקוטים בעמ' הקודם)

מִזְמוֹר דָּוִד י

[illegible]

שהקדישו ע"כ"ס מועלין (תחורה)
מועלין בהם משום דמצינו חילוק
תרומה. לרוב דברים הו"ל למדה
חילול האמור גבי טומאה ישראל
שעון נסכים. ואם שלח הנסכים יהיה
קמן מי"ט אמיליה דר"ש ק"ל. ועם
אזה כתיב בני ישראל ולא קיבדו
[דחילו ק"ל נ"מ] אסופא דקרא
שאר [מוצות] שזין קבוע להם זמן
[תקע]:

החשובי חילי זה את קרבה של עשר סוכות (הרחוק): **אבן** קרובי עין נכבדו. ואם שלא נאמרו ויהי
 לא לדברנו אולי חזק הדבר וכו'. אבל דברי גירסא הם דקדוקאן לקמן ומה מלמדה דרש ק"י. ועוד
 חסידים יהיו שיהיה מותרים חזק בזה (בשם): **אבן** חסידים יהיו שיהיו ויהי ויהי
 (קדוש ג. א.) ואם והלא לא חסד של חילוי, ויהי קדוש (נמי קדוש) והולקו קאי נמי] אפסוף קדוש
 הדומה לשל נכבדו עמנו דבר שכלי דבר נכבד, משא"י נכבד (חובות) שאין קדוש אתה וזהו
 שיש חסד כבודו של ע"י א"י ויהי, ויהי עתה נכבד, ויהי (משא"י):

עין משפט נר מצוה

גד א מיי פייח מהל' ספיק'ה הלכה ז': נה ב מיי ש' הלכה נד':

תורה אור השלם

1. וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְרֹן וְהָאֵר אֶהְרֹן אֶת עֵן הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תַּמִּיד לְקַצֹּץ לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה:

שמות כח, לח
2. דבר אֵל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו וְהָיוּ מְקֻדָּשִׁים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי אֲשֶׁר הֵם מְקֻדָּשִׁים לִפְנֵי יְהוָה:

ויקרא כב, ב
3. אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִבֶּן וְאֶחָדֶם אֶל הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְנִטְאוּהוּ עֲלֵיו וְהָרְחוּקָה תִּפְשֵׁשׁ הַחַיָּוֹת מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה:

גליון הש"ם

הוש' ד"ה אבב וכו' למ"ל קרא ברב' למעש' מוהר' וסבא' וכו'. ק"ל אה' תוספת' כתבו כמה פעמים דע' כשנלו ע"י עוזר' עליו ע"ן חולין דף קט ע"א אי"כ לר"ך קרא לנכנל' הדס דפקע' איסור' דס' דמנל' מקום חוץ חייב' משום טמא' וטמא': ד"ה יש לו' מותרין וכו' ובספור' דף מו ע"ב ד"ה אחת פירשתי כ"ל:

מוסף רש"י

שירי רננה קודם

וּלֵא עֲבוּרִים, קָם חִילול' האַמור' כֵּאֵן יִשְׁחַל' וּלֵא עֲבוּרִים: דאִתְקש' תמורה למעשר במהמה. כדלמתיין (ממורה ג.) והלֵא מעשר' כהנא ככלל הקדשים וכו' למה זל' לנפיק שם' לוותר' ק' דמה מעשר קרבן יחיד ויעשה' ממורה אף קל קרבן יחיד (עשה) (ועשה) ממורה, לאשקורי קריננת' נאזר: ובמעשר' דגון כתיב בני ישראל, לו לא מעשר' נפקא דקדשי' דמעשה בני ישראל וּלֵא עֲבוּרִים, וכו' הוּי' לאמתיין' גבי מעשר' כהנא הוּי' משר' נפיק' יסחל' וּלֵא עֲבוּרִים, הכי גמי' נפיק' גבי' תמורת' כהנא, שהרי הוקש' סוף ז' וז' אה' ומהכא נפקא דקדשי' עֲבוּרִים אֵין עוֹשִׂין ממורה (תמורה ג.) וכו' דבר' הדמד' בחיקש' חורור' מלמד' בחיקש', הֵא קר"ל (לקמן מנ): שאֵין לתרין בקדשים' למן מן הלמד' (מנחות ט.) חולין' הוּא, ולמתיין' אִמור' (תמורה כא.). ויחולין' למיזן למן מן הלמד' (מנחות ט.) אודות', וזו ירשאל' וּלֵא הַחַיָּוִים מִנֶּחָם נִסְפִּים כָּל: יבול' לא עֲבוּרִים עוֹלָתוֹ טעוה' טעוה' נסכים', אִפִּילוּ מִשַׁל' נָצור: ת"ל ככב', דכתי' עֵשִׂיתֶם הוּא, וְהוּא טעונו' נסכים ומשל' נאזר, לנשון' נסכים' אִפִּילוּ כְּפִי עֲמֹן ואֵין העֲבוּרִים הֵכָּא מִנֶּחָם כְּפִי עֲמֹן, יסול' לא תִּחָה עוֹלָתוֹ טעוה' דודא' ת"ל ככב', והוּי' עֵשִׂיתֶם, דודא' קרענו' נסכים' אִפִּילוּ משלו', דמקביל' מניה' דמי' נסכים' (תמורה ג.) דם שְׂעִטָּמָה הורק' בשווג', קספיר' אֵין קריננת' מקבלין' טומאה' (מנחות כה) הורצה', קרבן' לנפילת', דמלכ' לֵין (פסחים טו.), ומותר' כִּסֵּב' כִּלְבִּילֵי (גיטין ד.):

ע"כ מנח' קודם' במזיד' לא הורצה', להיות' כשר' קרבן' נאכל' לכהנים', דקטע' הוּא, אִכֵּל צִלְטִיל' מתכפר', כדלמתיין' ציננות' דהשאל' רבנ' (ג.) דכיון' דמלאווייתא' מצי' נמי' לאמיר' לא מלי' רננ' לממר' ליה זיל' אימי' חולין' לעזרה' (פסחים טו.) ובירחי' יוח' א': ובעובדי' כוכבים', עֲבוּרִים שְׂחָל' קרננו' וטומאה' (מנחות כה.): לא הורצה', דכתיב' (שמות כח) והוּי' על מלחו' תמיד' לרננו' להם, וּלֵא לעובדי' טככים' (מנחות כה):

דבריי' שאֵין חייבין' עליהן' משום' פיגול', וכו"ש דברים' שחייבין' עליהן' משום' פיגול' כגון' גזר' עולה' (דקמן קט.) חרין' מן' הדם', שאֵם אִכֵּל דס' נותר' בשוגג' איז' חייב' אִלֵּל' אחת' משום' דס', וכן' וכן' עגב' דס' וְהוּי' נִחַלְתָּ מִפְּטוּר' מִכֶּכֶּה' (יוח' ט.) ובשירי' ליהקין' מו. ובחולין' קד'.) ומה' פיגול', שהוא' חמור' כל' כן' שהוא' חייב' קרבן' בדיעה' אחת' כשנערע' לו' שֶׁאִכֵּל פיגול', שאֵין' לִרְיָךְ שמי' ידיעות' כטומאת' מקדש' וקדושו', דטומאת' מקדש' וקדושו' ידיעה' תחילה' וידיעה' כסוף' והעלם' בימים', דכתי' ונעלם', מכלל' שמי', והדר' כתיב' והוּא' ידע' הרי' כֵּאֵן שמי' ידיעות': שהוא' בקביעה', קרננו' קטוע' דהאִכֵּל' פיגול' בשוגג' מבוא' חטאת' כהנא: וההורחה' מכללה', כגון' פסק' הֵכָּא בטומאה' איז' דין' וכו': ת"ל אשר' הֵם מְקֻדָּשִׁים לִי, לרבות' כל' הקדשים' לטומאה', כיון' ש' לֵאן' מתירין' לו' יבול' מיד', אִם' הוּא' דבר' שיש' לו' ממירין' וזו' חייבין' עליו' משום' טומאה' מיד' קודם' שיקרבנו' ממירין', ואִתָּן' שאֵין' לָנוּן' משום' טומאה' לִאֲלַמֵּר' קודם' שיצטנו' ככלי': והאי' קרבן' שנעטע' נעוה', דבניעה' נותרה' מחייב', כדי' יגיע' מתרגמתיין' ארי' יקרב', וחמיר' ר"א' וכו' יש' נועב' אִשֵּׁר' חייב', אִלֵּל' ע"כ' לא' משמע' נעוה', אִלֵּל' הכי' משמע' דלזני' חייב' עליו' משום' טומאה' עד' שיעבר' ליקרב' והוּי' עד' שיקרבנו' טככים' (שילה' א):

והנחת' כה: דברים' שאֵין חייבין' עליהן' משום' פיגול', וכו"ש דברים' שחייבין' עליהן' משום' פיגול' כגון' גזר' עולה' (דקמן קט.) חרין' מן' הדם', שאֵם אִכֵּל דס' נותר' בשוגג' איז' חייב' אִלֵּל' אחת' משום' דס', וכן' וכן' עגב' דס' וְהוּי' נִחַלְתָּ מִפְּטוּר' מִכֶּכֶּה' (יוח' ט.) ובשירי' ליהקין' מו. ובחולין' קד'.) ומה' פיגול', שהוא' חמור' כל' כן' שהוא' חייב' קרבן' בדיעה' אחת' כשנערע' לו' שֶׁאִכֵּל פיגול', שאֵין' לִרְיָךְ שמי' ידיעות' כטומאת' מקדש' וקדושו', דטומאת' מקדש' וקדושו' ידיעה' תחילה' וידיעה' כסוף' והעלם' בימים', דכתי' ונעלם', מכלל' שמי', והדר' כתיב' והוּא' ידע' הרי' כֵּאֵן שמי' ידיעות': שהוא' בקביעה', קרננו' קטוע' דהאִכֵּל' פיגול' בשוגג' מבוא' חטאת' כהנא: וההורחה' מכללה', כגון' פסק' הֵכָּא בטומאה' איז' דין' וכו': ת"ל אשר' הֵם מְקֻדָּשִׁים לִי, לרבות' כל' הקדשים' לטומאה', כיון' ש' לָנוּן' מתירין' לו' יבול' מיד', אִם' הוּא' דבר' שיש' לו' ממירין' וזו' חייבין' עליו' משום' טומאה' מיד' קודם' שיקרבנו' ממירין', ואִתָּן' שאֵין' לָנוּן' משום' טומאה' לִאֲלַמֵּר' קודם' שיצטנו' ככלי': והאי' קרבן' שנעטע' נעוה', דבניעה' נותרה' מחייב', כדי' יגיע' מתרגמתיין' ארי' יקרב', וחמיר' ר"א' וכו' יש' נועב' אִשֵּׁר' חייב', אִלֵּל' ע"כ' לא' משמע' נעוה', אִלֵּל' הכי' משמע' דלזני' חייב' עליו' משום' טומאה' עד' שיעבר' ליקרב' והוּי' עד' שיקרבנו' טככים' (שילה' א):

שיטת מקובצת
ועובדי' טככים', ע"י' רש"י' לעיל' דף טו ע"ב (ד"ה לא הורצא): תלמוד' ליבר' אשר' הֵם מְקֻדָּשִׁים לִי, ואִית' מ' לִרְיָךְ לרבות' מכשר' וזה' נילף' הכל' מהאֵשׁ' הֵם מְקֻדָּשִׁים, וי"ל' דלא' לאו' קרא' דבשר' וכו' דגלי' דלא' נלמד' בכלל' ופרט' וכלל' לא' למסור' כלל' ופרט' וכלל' ויהי' מרבה' מ' אִם' (הדמי') (הדומה') לפטע', אִכֵּל' תפאח' דקרא' גוסיס' מפקי' מדין' כלל' ופרט' וכלל' מרבינ' כל' דלית' ליה' לנכיו': וכו' יש' נועב' שהוא' חייב', איז' אִשֵּׁר' לִרְיָךְ שמי' ידיעות' כטומאת' מקדש' וקדושו', דטומאת' מקדש' וקדושו' ידיעה' תחילה' וידיעה' כסוף' והעלם' בימים', דכתי' ונעלם', מכלל' שמי', והדר' כתיב' והוּא' ידע' הרי' כֵּאֵן שמי' ידיעות': שהוא' בקביעה', קרננו' קטוע' דהאִכֵּל' פיגול' בשוגג' מבוא' חטאת' כהנא: וההורחה' מכללה', כגון' פסק' הֵכָּא בטומאה' איז' דין' וכו': ת"ל אשר' הֵם מְקֻדָּשִׁים לִי, לרבות' כל' הקדשים' לטומאה', כיון' ש' לָנוּן' מתירין' לו' יבול' מיד', אִם' הוּא' דבר' שיש' לו' ממירין' וזו' חייבין' עליו' משום' טומאה' מיד' קודם' שיקרבנו' ממירין', ואִתָּן' שאֵין' לָנוּן' משום' טומאה' לִאֲלַמֵּר' קודם' שיצטנו' ככלי': והאי' קרבן' שנעטע' נעוה', דבניעה' נותרה' מחייב', כדי' יגיע' מתרגמתיין' ארי' יקרב', וחמיר' ר"א' וכו' יש' נועב' אִשֵּׁר' חייב', אִלֵּל' ע"כ' לא' משמע' נעוה', אִלֵּל' הכי' משמע' דלזני' חייב' עליו' משום' טומאה' עד' שיעבר' ליקרב' והוּי' עד' שיקרבנו' טככים' (שילה' א):

מה:

קשה' מהא' דילפינן' בפרק' ב: בחרב' דמעילה' (דף יח:) חט' חט' מתרומה' לענין' פגם' ונהנה' ב: במעילה' במחובר' לקרקע' ומחובר' היינו' קדושת' דמים' ולא' גמרי' מתרומה' וי"ל' דהכא' דוקא' הוּא' דבעינן' דומיא' דתרומה' משום' דכתיב' לה' לרצוי' דלא' ב: גמרינן' אִלֵּל' דומיא' דתרומה' דקדושת'

הגוף' עוד' יש' לומר' דלרבנן' אפי' דקך' הצית' גמרינן' מתרומה' למעט' עובדי' כוכבים' בד"א' ב: ר' יוסי' קאמר' ליה' ולא' גמר' דקך' הצית' מתרומה' וכן' נראה' מדמיימתי' הש"ס' ר' יוסי' אומר' כבולן' אני' רואה' להחמיר' וכו' ומפרש' מ"ט' דומיא' דתרומה' דקדושת' הגוף' וה"ק' שכל' קדשי' עובדי' כוכבים' אני' רואה' להחמיר' משום' פיגול' נותר' וטמא' אכל' מאי' דלמרינו' אֵין' מועלין' הני' מילי' בקדשי' המזבח' דגמרינן' מתרומה' (ואהני' ב:) לניהל' דלא' גמרינן' מתרומה' אִלֵּל' מיד' דמליא' לה' אכל' דקך' הצית' דלא' דמי' לה' מועלין' כך' פירש' רבינו' והקשה' לו' בנו' ה"ר' אלחנן' דבפ"ק' דערבין' (דף ה:) אמר' אביי' ב: וערכו' נגנו' ופריך' אי"כ' לא' ימעלו' זו' אלמה' תניא' אכל' קדשי' דקך' הצית' מועלין' ולישני' הוי"א' ר' יוסי' אכל' לרבנן' אֵין' מועלין' וי"ל' דשקרי' משני' התם' וכו"א' הגיה' רבינו': **אבל** העצים' והלבונה' והקמרת' אין' בהם' משום' **טומאה**, ואם' ב: תאמר' מאי' איריא' משום' דאֵין' נאכלין' תיפוק' ליה' דאֵין' איסור' טומאה' חל' עליהם' דהא' יש' בהן' מעילה' ורבי' שמעון' היא' דלומר' (כרימות כג.): אֵין' פיגול' צעולינ' ואֵין' נותר' צעולינ' לפי' שאֵין' איסור' חל' על' איסור' ועוד' חטאות' הפנימיות' אמאי' לִרְיָךְ דלמעטויניהו'

פירגול' לר' שמעון' ואמאי' חייב' עליהם' משום' נותר' וטמא' והא' איז' ציה' מעילה' ואֵין' איסור' חל' על' איסור' ומיהו' צוה' יש' לומר' דמשכחת' לה' לאחר' שיערב' הבשר' ועדיין' ראויה' לאכילה' דתנן' במעילה' (דף ט.) דמועלין' בהן' עד' שימור' הבשר' ב: ומי"מ' קשה' מפיגול' שהרי' פקע' פיגול' מדי' משלה' צו' האור' אכל' מעשים' א' קשה' דמי' ציה' מעילה' נעולם' וי"ל' דתנא' דר' שמעון' דהכא' סבר' ליה' כההוא' תנא' דרבי' שמעון' דלומר' התם' יש' פיגול' צעולינ' ויש' נותר' צעולינ' ועוד' י"ל' דמשכחת' לה' צבה' אחת' כגון' שהציא' שמי' שערות' אחר' כך' ב: כדאשכחנן' ציצמות' פרכ' ד' אחין' (דף ג.) וקשה' קלת' הא' דלמר' פ' דס'

בשערי' (כרימות כג.): לנאן' דלמר' אֵין' איסור' חל' על' איסור' כל' חלב' מאי' עביד' ליה' ומוקי' לה' בזולדי' קדשים' לוקמי' בציצא' שמי' שערות' אחר' כך' דהוה' ליה' צת' אחת' ומיהו' בלֵאוו' הכי' שפיר' קמשני' וזה' אֵין' להקשות' למי"ד' אֵין' איסור' חל' על' איסור' בקדשים' * ל"ל' קרא' דסם' למעטוי' מנוותר' וטמא' דהא' ליזטרירין' להציא' שמי' שערות' אחר' כך' דהוי' כצת' אחת' דכפירשנא' ומיהו' למאי' דבעי' למימרא' בפ' ד' אחין' (ציצות ג.) דר' שמעון' אפי' צת' אחת' לית' ליה' קשה': **תלמוד** ד**אומר** אשר' הֵם מְקֻדָּשִׁים לִי, גבי' טמא' כתיב' ומרבי' הכא' מייניה' כל' דבר' והא' דמיימתי' ליה' צברייתא' דלעיל' גבי' פיגול' היינו' א' דשיין' טומאה' בעופות' וממנות' והדר' אמי' נותר' חילול' חילול' מטומאה' ופיגול' עון' עון' מנוותר' ולאחר' שריצה' הכתוב' כל' דבר' מטומאה' חוחר' וממעט' צפיגול' מכלל' ופרט' וכלל': יש' א' מתירין' משיקרבו' מתירין', מכל' טהור' יאכל' גזר' דרשינן' ליה' בהקומץ' רבה' (מנחות כה): * ובסמון' ב: **שכן** גזר', פירש"י' למי"ד' ב: היינו' חילול' חילול' וקשה' על' זה' צמר' הכי' דפריך' אדרבה' מפיגול' נילף' שכן' הותר' וכו' אמאי' לא' אמר' גס' כן' שכן' עון' מעון' ופרי"ח' למי"ד' דגול' היינו' כולו' פיגול' שיין' בכל' הקרבן' אכל' נותר' וטומאה' שייכי' בציצות' אחת':

שם טומאה' מיהת' נרצית' בציץ', טהור', שניהן' טהורין', ושניהן' נפסלין' בזמן' זה' בזמנא' חוץ' לזמן' זה' במשחצת' זמן' ושניהן' פסולינ' בקרב' לאפוקי' טומאת' הגוף' שפסולין' במקריב': **מנין** שאף' **נפסול** **זמן** הכסוד' **מדבר**, האי' קרא' דיומרו': **ולא** יחללו', דכתיב' גבי' טומאה':

בית שמאי פרק רביעי זבחים

במוזיד לא הורצא. קנסא' דרבנן' הוּא' ולא' שיציא' אחר' דא"כ' נמאָוו' ב"ד' מתנין' לעקור' דבר' מן' התורה' ולהציא' חולין' לעזרה' אִלֵּל' לא הורצא' להמיר' גזר' באכילה' א' אכל' צעלים' נתכפרו' והכי' אמר' לה' שמואל' א' במס' יצמות' (דף ג.): **[נמאן]**. הא' דקמני' דעובדי' כוכבים' לא הורצא' דלא' כר'

יוסי': **אִלֵּל** **מעשה** **אשר** **הם** **מקדישים** **לי**, דכתיב' גבי' וימורו': **הכי** **נמי** **הם** **ולא** **עובדי** **כוכבים**, ומימא' דקדשי' עובדי' כוכבים' אֵין' חייבין' עליהם' משום' טומאה' לר' יוסי' והא' קאמר' א' בצולן' אֵני' רואה' להחמיר': **לרננו**, להם, גבי' ציץ' כתיב': **לאו** **זני** **הרצאה**, להקצי"ה' הם' שאֵינו' מתרצה' להם': **בתנאי'** דברים' שאֵין' חייבין' עליהם' משום' פיגול' כגון' הקומץ' והקטרת' וכל' השנויים' במשנתנו' **[מכאן:]** * **חייבין** **עליהן** **משום** **טומאה**, כרת' האוכלן' בטומאת' הגוף' ועל' שגגתא' חטאת' כדיליף' בגמרא': **חזן** **מן** **הדם**, דלמעטעט' כהדיל' כדלמר' בגמ': ה"ג' **נומי** **ר"ש** **דנדר** **שדרכו** **לאכול** **חייב**, וכך' שמעמי' מצית' מדרשו' של' רבינו' יעקב' ולי"ג' א' שכן' פירש' ר' משה' בר' קלונימוס' גאון' ד' בשעת' מיתתו' נומי' ר"ש' כמו' אמר' **(ר"ש** **וצספריים** **היה** **כתוב** **הדם** **ועמו** **ב:)** **דנדר** **שדרכו** **האדול**, שדרך' לי' אדם' לאכול' ואף' על' פ' שזם' מן' הנקטרים' כגון' קומץ' ומנחת' כהנים' ודומיין' לה': **אכל** **לצונה** **ועצים** **וקטרם** **אֵין** **חייבין** **עליהם** **משום** **טומאה**, ורבנן' פליגי' עלה' כדמרבינן' להו' מכלל' א' הבשר' שפליגי' עלה' כדמרבינן' להו' מכלל' א' דבר' שיש' לו' מתירין' בין' לאדם' בין' למזבח' **ת"ל**² **אשר** **ה** **הם** **מקדישים** **לי** **יבול** **מיד** **ת"ל**³ **יקרב** **ה**, אמר' ר"א' וכו' יש' נוגע' שהוא' חייב' אלא' מה' ת"ל' יקרב' בהוכשר' **[בשר]** א' ליקרב' הכתוב' מדבר' הא' כיצד' יש' לו' מתירין' משיקרבו' מתירין' אֵין' לו' מתירין' משיקדש' בבדי' אשכחן' טומאה' נותר' מוגל' אתי' חילול' חילול' מטומאה' ולילף' עון' מפיוגול' מסתברא' מטומאה' הוּי' ליה' למוילף' שכן' גז"ל' סימן' אדרבה' מפיוגול' הוּה' ליה' למילף' שכן' נותר' א' ציין' טהור' בזמן' קרב' והני' נפישן' אלא' מדרגני' לוי' דרגני' לוי' מניין' שאף' בפסול' זמן' הכתוב' מדבר' **ת"ל**² **ולא** **ה** יחללו' את' (קדשי' בני' ישראל)

שצא' בטומאה' נאכל' בטומאה': **ת"ל** **אשר** **הם** **מקדישים**, ריצה' כל' המוקדשים' וגבי' וימורו' כתיב': **יבול** **מיד**, משהוקדשו' מתחייב' עליו' מיד' אִם' אכלנו' בטומאה': **ת"ל** **אשר** **יקרב**, מכל' זרעכם, ר"א' מפרש' לה' ואזיל': **וכי** **יש** **נוגע** **חייב**, והלא' אינו' חייב' אִלֵּל' אִם' כן' אכל' כדכתיב' א' (ויקרא כב) איש' איש' מזרע' אהרן' וגו': **בזבוער** **ליקרב**, ואקדשים' קאי' והכי' קאמר' אשר' יקריב' קדשים' ואח"כ' יאכלנם' וטומאה' עליו' כדמפרש' אשירה' בקרא' דבתריה': **יש** **לו** **מסירין**, כגון' אימורים' ובשר' שדסם' מתירין' ושירי' מנחות' שהקומץ' משרי' משקירצו' מתיריו' ואֵין' לו' מתירין' כגון' מנחת' כהנים' וכהן' מתירין' ומסרים' משקירצו' ככלי'

שהוּא' המכשירין' לאכילה' האמורה' בהן': **נוטר** **מנלן**, דחייב' (כהן') עליו' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א'

אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **ליץ** **טהור** **זמן** **קרב** **והני** **נפישן**, נותר' ופיגול' אלא' הותרו' מכללן' כטומאה', ואֵין' הציץ' מרצה' עלייהו' כטומאה' ואע"ג' דבטומאת' הגוף' קאמינא' א' שאֵין' הציץ' מרצה' עליה' א' אף' על' דבר' שאֵין' לו' מתירין' דקדקמני' מתני' דברים' שאֵין' חייבין' עליהן' משום' פיגול' חייבין' עליהן' משום' נותר': **שכן** **גז"ל** **סימן**, נותר' א' וטומאה' פסול' הגוף' ופיגול' פסול' מחשבה' א', נותר' וטומאה' אֵין' זריקת' הדם' מציאתן' לידי' פסולין' ופיגול' זריקת' הדם' קובעתו' בפסול' ב, נותר' וטמא' נלמר' בהן' חילול': **שכן** **הוטר** **לי**

